

[Formanden]

le visse udvisningssager i bero), hr. Wilhjelm, har ordet.

Wilhjelm (VS):

Før vi når til beslutningsforslag nr. B 54, er vi jo altså nået til ministerens forslag til revision af udlændingeloven, lovforslag nr. L 105. Jeg har allerede sagt, at jeg mener, at det er et uantageligt udgangspunkt for denne revision. Det har jeg begrundet. Skal vi tage udgangspunkt i betænkningen, må det være i mindretalsforslaget.

Det væsentlige punkt i udvisningsproblematikken har jeg berørt. Der er selvfølgelig masser af andre punkter, hvor vi også har kritiske bemærkninger til mindretalsindstillingerne. Vi kan ikke nå dem alle i en debat som denne, men jeg vil nævne et par stykker, som jeg synes er væsentlige.

Vi synes, at flytningenævnet er en god konstruktion. Sammensætningen kan vi diskutere, men jeg kan ikke lide den formulering, der hedder, at man kan undlade at forelægge en klage for flytningenævnet, hvis den er åbenbart grundløs. Jeg kan godt se det praktiske problem, men denne formulering »åbenbart grundløs« bryder jeg mig ikke om, bl.a. fordi det er præcis den formulering, man har i lokalnævnene, og som fører til, at man afviser 98 pct. af samtlige klager som åbenbart grundløse. Jeg har set ventilen med, at man kvartalsvis, er det vist, skal aflægge rapport til nævnet om, hvordan man administrerer det, men jeg bryder mig stadig væk ikke om den formulering.

Så er der et problem, som jeg tror ville blive stort, hvis man gjorde, som der står i mindretalsindstillingen. Flytningenævnets sammensætning kan som sagt diskuteres. Mindretallet foreslår 6 medlemmer, deriblandt 2 folketingsmedlemmer, og så siger man, at hastesager kan 3 medlemmer afgøre. Det er formanden, som er udpeget af justitsministeriet, repræsentanten for Flygtningehøjkommissariatet, eller Dansk Flygtningehjælp bliver det vel i realiteten, og så er det det ene folketingsmedlem. Jeg er meget sikker på, at i en hel masse af de sager bliver det ene folketingsmedlem udslagsgivende, hvis der ikke er enighed. Der bliver det rent vilkårligt, om det bliver det første eller det andet valgte folketingsmedlem, og bagefter vil man hver gang kunne lave ballade og kom-

me og sige: den sag var faldet anderledes ud, hvis vi tilfældigvis havde fået fat i det andet folketingsmedlem. Den konstruktion vil simpelt hen skabe ballade for os selv, er jeg temmelig sikker på. Hvis sammensætningen med de 6 medlemmer skal opretholdes uændret, mener jeg, at det må være en veldefineret person, der er det tredje medlem af det lille udvalg, og det må være Advokatrådets repræsentant.

En endnu væsentligere ting, jeg vil nævne, er selve administrationen af udlændingeloven. Jeg mener, at administrationen af en udlændingelov altid vil medføre kritik. Vi har set, at der med hensyn til det svenske indvandrerverket er nogenlunde samme kritik som af det danske fremmedpoliti. Jeg mener som hr. Bernhard Baunsgaard, at fremmedpolitiets praksis ikke ville have været den, den var, hvis ikke ministeriet havde bakket det op. Skal man skyde på nogen, skal man primært skyde på ministeriet, men der har måske nok været usædvanlig lidt konduite i fremmedpolitiets administration af loven. Men hvorom alting er: uanset at der altid vil kunne rettes kritik, er det en kendsgerning, at udlændinge selv føler, at de på forhånd bliver opfattet som kriminelle, når de gøres til et politianliggende, og det må være grund nok til, at man søger en anden løsning. Jeg mener, at det mest logiske vil være at se udlændingeloven, i hvert fald de dele af den, der har at gøre med vores indvandrere som led i en samlet indvandrerpolitik og lægge det over under indenrigsministeriet.

Jeg tror ikke, at vi kunne få noget igenem med et nævn, hvor også indvanderrepræsentationerne var med, når det drejer sig om administration af indvandrernes forhold efter udlændingeloven. Det havde vi foretrukket, det forslog vi engang. Det tror jeg ikke vi kan få igenem.

Jeg finder, det er væsentligt – med den kritik, der har været, og med den opfattelse, indvandrerne selv har af, at de bliver gjort til politianliggende på forhånd – at vi ikke fortsætter den praksis, men lægger administrationen af udlændingeloven, i hvert fald på alle de punkter, der vedrører indvandrergruppen, over under indenrigsministeriet, for nu at komme med et konkret forslag.

Til allersidst om selve revisionen af udlændingeloven. Mindretallet har i sit betænk-